



ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Információs szám. **X/18867**

Érkezett. 2017 DEC 13.

Írásbeli választ igénylő kérdés!

**Dr. Kövér László úr,
az Országgyűlés elnöke részére**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján kérdést kívánok benyújtani

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterhez

„Cáfolják az alapvető jogok biztosának megállapításait?”

címmel. A választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az alapvető jogok biztosa 2012 decemberében hozta nyilvánosságra az AJB-7085/2012. számú ügyben készített jelentését. A jelentés elemzi azt a magyar kormányzati döntés, amellyel a hazánkban előre kitervelten, aljas indokból és különös kegyetlenséggel, örmény tisztára ellen elkövetett emberölés büntette miatt életfogytig tartó szabadságvesztés büntetésre ítélt azeri katonatiszt, Ramil Safarov – aki hazájában elnöki kegyelmet és kitüntetést kapott, honfitársai nemzeti hősként ünneplik, tisztelik – Azerbajdzsánba való átszállítását engedélyezte Magyarország.

Az alapvető jogok biztosa azért vizsgálta hivatalból a kormányzati akciót, hogy világossá váljon, milyen volt a szóban forgó átszállítás előkészítése, melyek voltak a magyar kormány döntését megalapozó körülmények, okok, esetleg adott-e az azerbajdzsáni kormány határozott, írásos garanciát arra, hogy hazájában nem kap kegyelmet az elítélt személy. Mindez ugyanis bizonytalanná, vitathatóvá teszi Magyarország Alaptörvényében deklarált jogállamiság és az abból fakadó jogbiztonság követelményére, valamint a nemzetközi jogi kötelezettségeink jóhiszemű teljesítésére utaló előírás – miszerint Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait – értelmezése, illetve érvényesíthetősége és tényleges érvényesülése tekintetében.

Kérdezem ezért Miniszter Urat a következőkről:

1. Valótlan-e az alapvető jogok biztosa jelentésében foglalt megállapítás, miszerint Azerbajdzsán magyarországi nagykövete 2012 júliusában Szijjártó Péternek, a Miniszterelnökség akkori külügyi és külgazdasági államtitkárának adta át azt a kérelmet, amiben kezdeményezték az elítélt személy büntetése végrehajtásának átadását, és Szijjártó Péter továbbította a kezdeményezést az igazságügyért felelős miniszterhez? Ha ez az információ valós, akkor kérem jelezze, milyen álláspontot vagy véleményt fűzött az azeri kérelemhez az akkori Miniszterelnökség.

2. Valós-e az alapvető jogok biztosának az a megállapítása, hogy tisztában volt az igazságügyért felelős miniszter és az általa vezetett minisztérium a Ramil Sahib Safarov büntetés-végrehajtásának átadása kapcsán zajlott döntési folyamat során, hogy a Magyarországon elítélt személlyel szemben Azerbajdzsánban az azeri alkotmány és más jogszabályok alapján kegyelmet gyakorolhatnak?

3. Valós-e az alapvető jogok biztosa jelentésének megállapítása, miszerint nem kért és nem is kapott határozott, írásos garanciát a magyar kormány az azeri kormánytól arra nézvést, hogy az elítélt személy hazájában a büntetés-végrehajtás átadása után nem kap kegyelmet vagy ha mégis, az azeri fél előzetesen kikéri a magyar fél véleményét vagy egyetértését? Vitatja-e az alapvető jogok biztosának álláspontját, hogy a magyar kormány nem járt el körültekintően akkor amikor, nem kért garanciát arra vonatkozóan, hogy az azeri állam nem él – vagy legalábbis a magyar állam tudta nélkül nem él – a vonatkozó ET Egyezmény 12. Cikke szerinti kegyelemmel, miközben a garanciához való ragaszkodás – hiszen minden az ügyben döntésre jogosultnak tudnia kellett, hogy az fog történni, ami történt (kegyelem) – bizonyította volna, hogy az Ítélező Állam jóhiszeműen járt el?

4. Valós-e az alapvető jogok biztosa jelentésének megállapítása, miszerint a 2012. július 26-án Budapesten átadott azeri kérelemről rendkívüli gyorsasággal, már augusztus 6-án meghozta döntését az igazságügyért felelős miniszter úgy, hogy addig az azeri fél még nem is értesítette a magyar felet arról, hogy az átszállítást követően a büntetés végrehajtását miként fogja foganatosítani? Cáfolja-e az alapvető jogok biztosának ezzel kapcsolatos álláspontját, miszerint az azeri fél nyilatkozatát megelőző hozzájárulás – vagyis a két aktus időbeni felcserélése – kétségessé teszi a jogállamiság és az abból fakadó jogbiztonság követelményének érvényesülését, de a nemzetközi jogi kötelezettségeink jóhiszemű teljesítésére utaló előírás értelmezését – miszerint Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait – is vitathatóvá teszi?

5. Tényszerű-e, hogy az igazságügyért felelős miniszter nem értett egyet az elítélt azeri állampolgár büntetése végrehajtásának átadásával, és erre csak a miniszterelnök döntése alapján került sor? Van-e bármilyen dokumentálható nyoma az igazságügyért felelős miniszter ellenvéleményének vagy aggályainak?

6. Az alapvető jogok biztosának jelentésében megfogalmazott ajánlás alapján a miniszterelnök felhívta-e az igazságügyért felelős minisztert arra, hogy a magyar szervek hasonló esetekben a jelentésben foglalt szempontok figyelembe vételével járjanak el? Milyen lépéseket tett az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztérium ennek az ajánlásnak a fényében?

Budapest, 2017. december "13"



Demeter Márta
(LMP)